

SXEDIO.FZ5

27.8.1952: ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΗ ΣΕΡΒΑ, ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ (ΝΟΥΣΗ) ΚΑΙ Γ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΟΥ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΣΑΒΒΙΔΗ ΚΑΙ ΦΙΦΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Το τρίτο μέρος της απόφασης της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ για την αποβολή των Πλουτή Σέρβα, Χριστοφή Οικονομίδη (Νούση) και Γιώργου (Γώγου) Κακογιάννη και την καταγγελία των Βάσου Λυσσαρίδη, Χρυσάνθου Σαββίδη και Φιφή Ιωάννου που δόθηκε στη δημοσιότητα στις **27** Αυγούστου και δημοσιεύθηκε την επομένη στο "Νέο Δημοκράτη", εκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ έχει ως εξής:

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ-ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Πάνω σ' αυτά τα στοιχεία και σε πολλά άλλα, που ο χώρος δεν επιτρέπει ν' αναφερθούν εδώ, στηρίχτηκαν η Κ.Ε. και η Κ.Ε.Ε. του Κόμματος μας και κατάληξαν στο σίγουρο τους συμπέρασμα. Από τη συζήτηση που έγινε στην Κ.Ε. από τα στοιχεία τα τόσο πολύτιμα που κατώρθωσε να συγκεντρώσει η κομματική επαγρύπνηση, έγινε πέρα από κάθε αμφιβολία φανερό ότι αυτή η ομάδα των φραξιονιστών εγκαθίδρυσε μέσα στο Κόμμα ένα δικό της, δεύτερο και αντικομματικό κέντρο, με σκοπό την ανατροπή της κομματικής γραμμής, την αναθέωση της, την ανατροπή της κομματικής ηγεσίας και την αντικατάσταση της με οππορτουνιστικά στοιχεία, τη διάσπαση κι' εξασθένιση του Κόμματος, πράγμα που εξυπηρετεί όχι τον λαό, αλλά τα αντιλαϊκά συμφέροντα.

Οι πολέμιοι της γραμμής και της ενότητας του κόμματος δεν είχαν το θάρρος- όταν κλήθηκαν μπροστά στην Κ.Ε- να παραδεχτούν τον αντιπολιτευτικό φραξιονιστικό χαρακτήρα της δουλειάς τους ούτε και παραδέχτηκαν πως επιδιώκουν την αλλαγή της κομματικής γραμμής. Ομως η συζήτηση και τα στοιχεία

απόδειξαν ότι και φράξια οργανώθηκε και δρούσε μέσα στο Κόμμα και η αλλαγή της κομμ. γραμμής επιδιώκετο. Τι άλλο είναι παρά φράξια οι συναντήσεις τους στο ιατρείο του Β. Λυσσαρίδη; Τι άλλο είναι παρά φράξια ο καταμερισμός ρόλων μέσα στο συνέδριο για επίθεση ενάντια στην Κ.Ε; Τι άλλο είναι παρά φράξια η οργανωμένη κατασυκοφάντηση του κόμματος στο εσωτερικό; Και τι άλλο είναι παρά απόπειρα αναθεώρησης της κομματικής γραμμής οι απόψεις του Πλ. Σέρβα για το ότι μέσα στις σημερινές συνθήκες της Ελλάδας "δεν πρέπει να πολυτρενάρουμε" τον ενωτικόν αγώνα; Τι άλλο είναι παρά απόπειρα αλλαγής της κομματικής γραμμής οι απόψεις του Κακογιάννη για εγκατάλειψη ή καλμάρισμα του ενωτικού αγώνα "υπέρ" του αγώνα της ειρήνης;

Η προσπάθεια των μελών της αντικομματικής ομάδας ν' αρνηθούν το φραξιονισμό τους, η απόπειρα τους να μας πείσουν ότι "δεν διαφωνούν" με την κομματική γραμμή, μας θυμίζει την περίπτωση της φραξιονιστικής οππορτουνιστικής δράσης της ομάδας Ρίκοφ- Μπουχάριν. Και κείνοι αρνήθηκαν τον αντιπολιτευτικό φραξιονιστικό χαρακτήρα της ομάδας τους και κείνοι αρνήθηκαν ότι επεδίωκαν την αλλαγή της κομματικής γραμμής. Ο σ. Στάλιν μιλώντας μπροστά στην Ολομέλεια της Κ.Ε. του Κόμματος των Μπολσεβίκων, ξεμασκάρεψε τους φραξιονιστές κι έδειξε ποιοί ήταν:

"Απ' τη συζήτηση- είπε ο σ. Στάλιν- στην Ολομέλεια, ξεκαθαρίστηκε ολότελα ότι στο πρόσωπο της ομάδας Μπουχάριν έχουμε μια καινούργια αντιπολίτευση. Η αντιπολιτευτική δουλειά αυτής της ομάδας είναι να προσπαθεί να αναθεωρήσει τη γραμμή του κόμματος, να προσπαθεί να επανεξετάσει τη γραμμή του κόμματος και να ετοιμάσει το έδαφος για να αντικαταστήσει τη γραμμή του κόμματος με μίαν άλλη γραμμή της αντιπολίτευσης, που δε μπορεί να είναι τίποτε άλλο από τη γραμμή της δεξιάς παρέκκλισης.

Ο Μπουχάριν είπε ότι η τριάδα δεν αποτελεί

φραξιονιστική ομάδα. Αυτό δεν είναι σωστό σύντροφοι. Η ομάδα του Μπουχάριν περικλείνει όλα τα στοιχεία του φραξιονισμού. Εδώ υπάρχει και πλατφόρμα (πρόγραμμα), εδώ υπάρχει και φραξιονιστική αποκλειστικότητα, εδώ υπάρχει και πολιτική των παραιτήσεων, εδώ υπάρχει και οργανωμένη πάλη ενάντια στην Κ.Ε. Τι άλλο χρειάζεται λοιπόν; Γιατί να κρύβουμε την αλήθεια για το φραξιονιστικό της ομάδας Μπουχάριν όταν φαίνεται καθαρά μόνος του; (Ζητήματα Λενινισμού, σελ 345).

Οι δικοί μας φραξιονιστές ή αρνήθηκαν ότι έχουν δική τους διαφορετική γραμμή ή περιορίστηκαν να πουν ότι οι διαφορές τους είναι μονάχα σε μικρολεπτομέρειες. Ο,τι συμβαίνει, είναι κείνο που είπε ο σ. Στάλιν για τη διαφορετική γραμμή της ομάδας Ρίκοφ-Μπουχάριν:

Η δεύτερη γραμμή (των φραξιονιστών) δε διαμορφώθηκε ακόμα τελείως, εν μέρει γιατί στις γραμμές της ομάδας Μπουχάριν επικρατεί μια αφάνταστη σύγχυση αντιλήψεων, εν μέρει γιατί η δεύτερη γραμμή, επειδή είναι αδύνατη όσον αφορά το ειδικό βάρος της μέσα στο κόμμα, προσπαθεί μ' αυτόν ή εκείνον τον τρόπο να μασκαρεύεται" (Ζητήματα Λενινισμού, σ 353).

Στον ίδιο λόγο του ο Σ. Στάλιν, αφού ξεσκεπάζει τους Ρίκοφ και Μπουχάριν, τονίζει:

"Προκύπτει ότι στην πραγματικότητα δεν έχουμε μια γραμμή, αλλά δυο γραμμές, απ' τις οποίες μια γραμμή είναι η γραμμή Κ.Ε. και η άλλη της ομάδας Μπουχάριν.

Ο Ρίκοφ δεν είπε στο λόγο του την αλήθεια όταν δήλωνε ότι έχουμε μια γενική γραμμή. Μ' αυτό ήθελε να συγκαλύψει τη δική του γραμμή, που είναι διαφορετική απ' τη γραμμή του κόμματος για να υποσκάψει ύπουλα τη γραμμή του κόμματος. Η πολιτική του Ομπορτουνισμού είναι ίσα, ίσα να επιχειρεί τις διαφωνίες, να συγκαλύπτει την πραγματική κατάσταση μέσα στο κόμμα, να σκεπάζει από το κόμμα τη

δυνατότητα να επιτύχει πλήρεια σαφήνεια.

Σε τι χρησιμεύει στον οππορτουνισμό αυτή η πολιτική; Για να εφαρμόζε στην πράξη τη δική του γραμμή, που είναι διαφορετική από τη γραμμή του Κόμματος, ενώ καλύπτεται πίσω από τις φλυαρίες για την ενότητα της γραμμής. Στο λόγο του στην τωρινή Ολομέλεια της Κ.Ε. και της Κ.Ε.Ε. ο Ρίκοφ στάθηκε σ' αυτήν την οππορτουνιστική άποψη".

Και παρακάτω ο σ. Στάλιν συνεχίζει:

" Δε θα θέλατε ν' ακούσετε το χαρακτηρισμό του οππορτουνιστή γενικά, που τον έδωσε ο σ. Λένιν σ' ένα από τα άρθρα του; Αυτός ο χαρακτηρισμός είναι σημαντικός για μας, όχι μονάχα για τη γενική του σημασία, μα γιατί ταιριάζει πέρα για πέρα στο Ρίκοφ. Να τι λέει ο Λένιν για τις ιδιομορφίες του οππορτουνισμού και των οππορτουνιστών:

" Όταν γίνεται λόγος για τον αγώνα ενάντια στον οππορτουνισμό δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα όλου του σύγχρονου οππορτουνισμού, σ' όλους τους δυνατούς τομείς: ότι είναι απροσδιόριστος, ακαθόριστος, ασύλληπτος. Ο οππορτουνιστής απ' αυτή του τη φύση αποφεύγει πάντα τη συγκεκριμένη κι οριστική τοποθέτηση των ζητημάτων, αναζητεί τη συνισταμένη, στριφογυρίζει σα φείδι ανάμεσα σε δύο απόψεις που η μια αποκλείει την άλλη, προσπαθώντας να είναι "σύμφωνος" και με τη μια και με την άλλη, ανάγοντας τις διαφωνίες του σε διρθωσούλες, σε αμφιβολίες, σε αγαθές κι αθώες ευχές κλπ. κλπ. (Λένιν ΑΠΑΝΤΑ τομ. ΥΙ σελ 320).

Νάτη η φυσιογνωμία του οππορτουνιστή, που φοβάται τη σαφήνεια και το συγκεκριμένο και που προσπαθεί να συγκαλύψει την πραγματική κατάσταση των πραγμάτων, να σκεπάσει τις πραγματικές διαφωνίες στο κόμμα".

Και ο σ. Στάλιν ξανά συμπεραίνει:

" Υπάρχει μια γραμμή, η γραμμή του κόμματος. Μα παράλληλα μ' αυτήν υπάρχει κι άλλη γραμμή, η γραμμή της ομάδας Μπουχάριν, που κάνει αγώνα ενάντια στη

γραμμή του Κόμματος, με αντικομματικές διακηρύξεις, με παραιτήσεις, με συκοφαντίες ενάντια στο κόμμα, με μακσκορεμένα υπόσκαψη του κόμματος, με παρασκηνιακές διαπραγματεύσεις με τους χθεσινούς τροτσκιστές με σκοπό την οργάνωση αντικομματικού μπλοκ.

Αυτή η δεύτερη γραμμή είναι γραμμή οππορτουνιστική.

Αυτό είναι ένα γεγονός που δε μπορείς να το συγκαλύψεις με κανενός είδος πανούργες δηλώσεις, για την ύπαρξη ενιαίας γραμμής κλπ. κλπ." (στο ίδιο, σελ **276-282**).

Όπως η ομάδα Ρίκοφ-Μπουχάριν είχε τη δική της γραμμή που συγκρουόταν με τη γραμμή του κόμματος των Μπολσεβίκων, έτσι και η ομάδα Πλουτή-Λυσσαρίδη-Νούση και Σία έχει τη δική της πλατφόρμα, τη δική της γραμμή που συγκρούεται με τη γραμμή του κόμματος μας. Όσα κι αν προσπάθησαν να συγκαλύψουν την αλήθεια και να ξεγελάσουν το κόμμα, η αλήθεια είναι αλήθεια όσο δυσάρεστη κι αν είναι. Και στην προκειμένη περίπτωση η αλήθεια λέει πως έχουμε δυο χωριστές και αντίθετες γραμμές. Η μια είναι η γραμμή του Κόμματος μας, όπως διορθώθηκε στο **6ο** συνέδριο, και φωτίστηκε πλήρεια στο **70** συνέδριο του ΑΚΕΛ.

Είναι η Μαρξιστική, Λενινιστική, Σταλινική, η πραγματικά λαϊκή γραμμή της Ένωσης χωρίς όρους, χωρίς παζαρέματα, χωρίς ανταλλάγματα, η γραμμή της αδιάλλακτης μαχητικής απελευθερωτικής πάλης. Η άλλη είναι η γραμμή της ομάδας Πλουτή-Λυσσαρίδη-Νούση-Καραγιάννη και Σία, η γραμμή του συμβιβασμού που εξυπηρετεί συμφέροντα ξένα προς το λαό. Είναι η γραμμή των "συνταγματικών" λύσεων που δεν εμποδίζει τη χρησιμοποίηση του τόπου μας σαν πολεμικό ορμητήριο. Δεν είναι σωστό ότι η ομάδα Πλουτή, Νούση, Λυσσαρίδη και Σία συμφωνά με τη γραμμή του κόμματος. Ανοιχτά πάνω στη γραμμή του κόμματος εβάρεσαν από την αρχή, όταν αρπάχτηκαν από το άρθρο των τριών συντρόφων του Κ.Κ. Ελλάδας και ζήτησαν "αναβολή" του συνεδρίου. Δεν είναι σωστό ότι συμφωνούν με τη

γραμμή, γιατί, ψυθιριστά μιλούν για "λανθασμένη γραμμή" κι' ότι "πρέπει να επιδιώξουμε σύνταγμα". Δεν είναι σωστό ότι συμφωνούν με τη γραμμή του κόμματος γιατί και μέσα στο κόμμα, μασημένα, ομολόγησαν τη διαφωνία τους.

Εδώ λοιπόν, στη βάση της πολιτικής γραμμής διεξάγεται βασικά η πάλη με τον οππορτουνισμό-φραξιονισμό. Κι όπως η ομάδα Μπουχάριν έκανε αγώνα ενάντια στη γραμμή του Κόμματος με σκοπό την οργάνωση αντικομματικού μπλοκ, έτσι κι' η ομάδα Πλουτή- Λυσσαρίδη- Νούση και Σία καταφερόταν ενάντια στο κόμμα και την ηγεσία του, για να τρίψει το κύρος της ηγεσίας, να την υποσκάψει και να επιτύχει τους σκοπούς της. Και δεν αρκούνται μονάχα σε τούτο. Προχώρησαν, με αχαρακτήριστον τρόπο, να "καταγγείλουν" το Κόμμα και την ηγεσία του στο ΚΚΕ. Διανοήθηκαν πως μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν το ΚΚΕ για να επιτύχουν κείνο που δεν μπόρεσαν να επιτύχουν αλλιώς. Εέχασαν αυτοί οι κύριοι πως το ΚΚΕ έχει πολύ πρόσφατη πολύτιμη πείρα από τέτοιου είδους φραξιονισμούς.

Στην προσπάθεια τους να υπονομεύσουν το κόμμα έφτασαν στο κατάντημα να υπολογίζουν πως στο ΚΚΕ θα βρουν υποστήριξη.

Αυτή τούτη η επινόηση τους αποτελεί τη μεγαλύτερη προσβολή για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και την ηγεσία του. Γελάστηκαν όμως οικτρά. Το ΚΚΕ σφυρηλατήθηκε μέσα σε τόσους σκληρούς κι' αιματηρούς αγώνες, το ΚΚΕ που "πέρασε όλες τις μπόρες και δοκιμάστηκαν όσο πολύ λίγα κόμματα στον κόσμο, το ΚΚΕ που γνώρισε όλες τις αποχρώσεις, των οππορτουνιστών, φραξιονιστών, κι έβγαλε πολύτιμα γι' αυτό και για μας διδάγματα, είναι σε θέση να κρίνει, έστω κι' από μακρυστά τις τέτοιου είδους προβοκάτσιες και φραξιονιστικές εκδηλώσεις.

Η ιστορία του Κόμματος των Μπολσεβίκων αυτό το κλασικό έργο της προλεταριακής επανάστασης στη Ρωσία, που δίνει την πολύτιμη πείρα του κόμματος που θαυμαρούργησε στην πάλη με τον ταξικό εχθρό και

στην ανοικοδόμηση του σοσιαλισμού, όπως και η περεία του αδελφού ΚΚΕ και άλλων κομμάτων του δικού μας τύπου, διδάσκει πως οι φραξιονισμοί, οι αντιπολιτεύσεις, τα κουτσομπολιά αποτελούν όπλα του ταξικού εχθρού. Πίσω από κάθε οππορτουμιστική φραξιονιστική ενέργεια κρύβεται, παραμονεύει, ενεργεί ο ταξικός εχθρός.

Το κόμμα μας, κόμμα της εργατικής τάξης και του εργαζομένου λαού, μαχητική πρωτοπορεία του απελευθερωτικού μας κινήματος κόμμα που καθοδηγείται από την ακατανίκητη θεωρία του Μαρξισμού-Λενινισμού-Σταλινισμού δεν μπορεί να κλείσει τα μάτια μπροστά στην ύπαρξη μιας τέτοιας φραξιονιστικής-οππορτουμιστικής ομάδας στο κόμμα.

Θάταν προδοσία, θάταν αυτοκτονία για το κόμμα μας και τις αρχές του, προδοσία για το λαό και τα συμφέροντα του, αν επιτρέπαμε να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Εκκαθαρίζοντας τις γραμμές του το κόμμα από οππορτουμιστικά και φραξιονιστικά στοιχεία κερδίζει την κάθε φορά και μια νίκη για την εργατική τάξη και το λαό μας, γιατί με την εκκαθάριση του το κόμμα μας δυναμώνει, όλο και πιο πολύ αντρώνεται, όλο και πιο πολύ ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του λαού.

Το κόμμα μας-λέει ο σ.Στάλιν- δυναμώνει όταν ξεκαθαρίζεται από τα οππορτουμιστικά στοιχεία.

Η ύπαρξη φράξιων δεν συμβιβάζεται ούτε με την ενότητα του κόμματος ούτε με τη σιδερένια πειθαρχία του".

"Δεν είναι ανάγκη ν' αποδείξουμε- συνεχίζει- ότι η ύπαρξη πολλών κέντρων σημαίνει την απουσία ενός γενικού κέντρου μέσα στο κόμμα, τη διάσπαση της ενιαίας θέλησης, την αποσύνθεση της πειθαρχίας..."

"Το κόμμα είναι η ενότητα θέλησης που αποκλείει κάθε φραξιονισμό και κάθε διάσπαση της εξουσίας μέσα στο κόμμα" (ζητήματα Λενινισμού, σελ 94-95).

Με βάση αυτές τις αρχές για την περιφρούρηση

της γραμμής του κόμματος, της ενότητας και της μονολιθικότητας του, για να δυνηθεί το κόμμα ν' ανταποκριθεί στην ιστορική του αποστολή, η ΚΕ και η ΚΕΕ του ΑΚΕΛ ομόφωνα αποφάσισαν τη διαγραφή των Πλουτή Σέρβα, Χριστοφή Νούση και Γιώργου Κακογιάννη από το κόμμα και την καταγγελία τους στο κόμμα και το λαό. Καταγγέλλει επίσης στο κόμμα και το λαό της αντιακελικές αντικομματικές πράξεις των Λυσσαρίδη-Χρύσανθου-Φιφή.

Εκτελώντας αυτό το σοβαρό έναντι στην έργατική τάξη και ολόκληρο τον εργαζόμενο λαό καθήκον η Κ. Ε. και η Κ.Ε.Ε. του ΑΚΕΛ καλούν όλους τους ακελιστές, όλους τους πρωτοπόρους λαϊκούς αγωνιστές, όλους τους εργάτες και τους φτωχομεσαίους αγρότες, όλους τους εργαζόμενους της πόλης και του χωριού, όλους τους άντρες και γυναίκες, ολόκληρη τη δημοκρατική νεολαία μας, όλους τους επαγγελματίες και βιοτέχνες, όλους τους προοδευτικούς διανοούμενους και επιστήμονες σε μια άνευ προηγουμένου αγωνιστική συσπείρωση: Για την υπεράσπιση της λαϊκής απελευθερωτικής μας γραμμής, για το δυνάμωμα όλων των μαζικών λαϊκών οργανώσεων κι ολοκλήρου του λαϊκού Απελευθερωτικού μας κινήματος για τη συγκρότηση του Ενιαίου Απελευθερωτικού Μετώπου Πάλης για την πιο πέρα απομόνωση της διασπατικής αστοτσιφλικάδικης ηγεσίας που καπηλεύεται τον εθνικό μας αγώνα και ξεπουλά την Κύπρο στους ιμπεριαλιστές, για το ξεσκέπασμα και την απομόνωση καθενός που πολεμά απόξω ή που προσπαθεί να τρυπώσει στις γραμμές του κόμματος και του λαϊκού μας κινήματος με σκοπό να βλάψει το κόμμα και το λαό.

Ακελιστές. Συσπειρωθείτε στις αγωνιστικές γραμμές σας, περιφρουρείστε την ενότητα του κόμματος σαν κόρην οφθαλμού, περιφρουρείστε και δυναμώστε την ενότητα του λαού, αναπτύξτε το θεωρητικό πολιτικό σας εξοπλισμό και οξύνετε στο έπακρο την επαγρύπνηση σας.

Όλοι μαζί με μια φωνή, με μια ενιαία θέληση

μονολιθικά, μαχητικά, φανατικά, με απόλυτη πίστη και πεποίθηση στην εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό, σταθείτε άγρυπνοι φρουροί στις επάλξεις ενάντια στους λογής-λογής φραξιονιστές, οππορτουνιστές. Η ενότητα και μονολιθικότητα που παρουσιάζει η Κ.Ε. μας, η ενότητα και μονολιθικότητα που παρουσιάζει το κόμμα μας, το ΑΚΕΛ, γέννημα και θρέμμα του εργαζομένου λαού, είναι ο γρανιτένιος βράχος πάνω στον οποίο ο οππορτουνισμός-φραξιονισμός σπάζει τα μούτρα του. Δυναμώστε ακόμη πιο πολύ την εμπιστοσύνη των πλατειών λαϊκών μαζών προς το κόμμα τους, παλεύοντας ακόμα πιο ψηλά στη σημαία της ενωτικής απελευθερωτικής γραμμής του κόμματος. Ακόμα πιο μαχητικά στην πάλη για την ειρήνη. Εμπρός σε νέα εκστρατεία προς τιμή του μεγάλου ήρωα αγωνιστή Νίκου Μπελογιάννη, προς τιμή του ΚΚΕ και του ΑΚΕΛ, για νέες εκατοντάδες νέους αγωνιστές στις γραμμές του κόμματος μας. Από τις ανεξάντλητες δυνάμεις της εργατικής τάξης και της φτωχομεσαίας αγροτιάς, από τα πρωτοπόρα στοιχεία των εργαζομένων της πόλης, από τα πρωτοπόρα στοιχεία της κυπριακής διανόησης, από τους επαγγελματίες και βιοτέχνες, από τις γυναίκες και τη νεολαία από τις μειονότητες, να τραβηχτούν ακόμα πιο πολλές νέες δυνάμεις στο κόμμα.

Ακελιστές. Ο δρόμος προς τη λευτεριά του λαού μας είναι σκληρός και δύσκολος. Πολλα εμπόδια έχουμε να ξεπεράσουμε. Η αστοτσιφλικάδικη ηγεσία και γενικά όλοι οι εχθροί του λαού κάμνουν το παν για να κάμουν αυτό τον δρόμο ακόμα πιο δύσκολο. Σκληρές δοκιμασίες μας αναμένουν. Μα θα τις υπερνικήσουμε. Θα ξεπεράσουμε όλες τις δυσκολίες. Θα περαμείνουμε αλύγιστοι μαχητές της λευτεριάς του λαού μας, μπροστά σ' οποιεσδήποτε δοκιμασίες. Και θα νικήσουμε. Με την ενότητα και την πάλη, με την συσπείρωση και την επαγρύπνηση, με την ασάλευτη πίστη στο λαό και την υπόθεση του, με την αποφασιστική πάλη κάτω από τη σημαία του ΑΚΕΛ, κάτω

από τη σημαία του απελευθερωτικού μας μετώπου κάτω από τη σημαία της ειρήνης και της λευτεριάς, κάτω από την σημαία του ηρωικού ΚΚΕ, κάτω από την ακατανίκητη, θριαμβευτική σημαία του μεγάλου Στάλιν, ο λαός μας θα καταχτήσει με βεβαιότητα τη λευτεριά του.

Κ.Ε. και Κ.Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, Λευκωσία **12.8.1952.**